

Sygn. akt IV U 894/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2013 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania P. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 września 2012 r. Nr (...)

w sprawie P. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje P. W. prawo do emerytury od dnia 1 lipca 2012 r.

UZASADNIENIE

Decyzja z dnia 28.09.2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy P. W. prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze (dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) albowiem wnioskodawca nie wykazał na dzień 1.01.1999 r. co najmniej 15-letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu wymienionej decyzji organ rentowy stwierdził, że do kategorii prac w warunkach szczególnych nie zaliczono zatrudnienia wnioskodawcy od dnia 1.10.1989 r. do 28.02.1992 r. w (...) sp. z o.o. w W. na podstawie świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych wystawionego przez (...) sp. z o.o. w W., ponieważ spółka ta jest przechowawcą dokumentów i nie jest uprawniona do wystawiania świadectw pracy w warunkach szczególnych.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony P. W., który wnosił o jej zmianę, twierdząc, że w wymienionym wyżej okresie wykonywał zatrudnienie w warunkach szczególnych jako zbrojarz.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując się na argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony P. W. ur. (...) złożył w dniu 13.07.2012 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. W oparciu o przedłożoną dokumentację pozwany organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 1.01.1999 r. okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 25 lat, 11 miesięcy i 1 dnia, w tym 14 lat, 8 miesięcy i 14 dni pracy w warunkach szczególnych. Do tej kategorii zatrudnienia nie zaliczył okresu pracy ubezpieczonego w (...) sp. z o.o. w W. od dnia 1.10.1989 r. do 28.02.1992 r. ponieważ świadectwo pracy w szczególnych warunkach wystawione zostało przez (...) sp. z o.o. w W., które nie jest następcą prawnym (...) sp. z o.o. W związku z tym brak było podstaw prawnych, zdaniem organu rentowego, do zaliczenia wymienionego okresu do kategorii prac w warunkach szczególnych. Zaskarżoną decyzją z dnia 26.09.2012 r. pozwany Oddział ZUS odmówił ubezpieczonemu przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 34 t. II akt emeryt.).

W toku postępowania rozpoznawczego Sąd przeprowadził dowód z zeznań ubezpieczonego P. W. oraz świadków A. W. i M. W. (k. 11 – 11v i 20 v) oraz dowód z akt osobowych i emerytalnych.

Ubezpieczony P. W. zeznał, że w okresie od 1.10.1989 r. do 28.02.1992 r. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w W. na stanowisku zbrojarza i pracę swoją świadczył w pełnym wymiarze. Jako zbrojarz zajmował się zbrojeniem kanałów żelbetowych i komór cieplnych na potrzeby wykonywania sieci cieplnych i wodociągowych. Praca zbrojarza była jedyną pracą, którą wykonywał w ramach tego zatrudnienia. Świadkowie A. W. i M. W. byli zatrudnieni w tym samym okresie co ubezpieczony w spółce (...) i obaj byli zbrojarzami, często pracowali w jednej brygadzie. W zeznaniach swoich stwierdzili, że wykonywali komory ciepłownicze i kanały żelbetowe, do których używane były zbrojenia stalowe. Zostali oni przejęci jako pracownicy przez firmę (...) sp. z o.o. w W. i świadek M. W. pracował i pracuje w dalszym ciągu w wymienionej firmie. W aktach osobowych znajdują się dokumenty płacowe, z których wynika, że od 1.10.1989 r. P. W. był zatrudniony jako zbrojarz w (...) sp. z o.o. jako zbrojarz i następnie wystawcą tych samych dokumentów była (...) sp. z o.o. w W. (akta osobowe). Spółka ta wystawiła również ubezpieczonemu zaświadczenie wykonywania pracy w warunkach szczególnych, w którym stwierdziła, że w okresie od 1.10.1989 r. do 28.02.1992 r. był zatrudniony jako zbrojarz w (...) sp. z o.o., zaś w drugim zaświadczeniu wykazała okres zatrudnienia na tym samym stanowisku w ramach (...) sp. z o.o. (akta osobowe).

W aktach emerytalnych ubezpieczonego (t.1) znajduje się świadectwo pracy tzw. „ogólne”, w którym również ten sam okres tj. od 1.10.1989 do 28.02.1992 r. został wymieniony jako zatrudnienie na stanowisku zbrojarza i wystawcą była spółka (...).

W swoim piśmie skierowanym do sądu (...) sp. z o.o. stwierdziło, że nie jest następcą (...) spółki (...).

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonego P. W. jest uzasadnione.

Dla oceny roszczenia ubezpieczonego nie ma istotnego wpływu okoliczność, iż wystawcą świadectwa pracy w warunkach szczególnych za sporny okres nie był pracodawca, a inny podmiot który przejął pracowników, i który twierdzi, że nie jest następcą prawnym. Kluczową kwestią jest bowiem rodzaj pracy którą wykonywał ubezpieczony w spornym okresie. Zebrany w sprawie dowody wskazują, zdaniem Sądu, jednoznacznie, że w okresie od 1.10.1989 r. do 28.02.1992 r. P. W. wykonywał zatrudnienie na stanowisku zbrojarza. Świadczą o tym zarówno dokumenty zawarte w aktach osobowych, jak i zeznania ubezpieczonego i świadków. Dowody te są spójne ze sobą. Zatem w ocenie Sądu, zaistniała przesłanka, aby przyjąć, że ubezpieczony P. W. w wymienionym okresie wykonywał prace w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów rozporządzenia RM z 7.02.1983 r., albowiem stanowisko zbrojarza wymienione jest w wykazie A Dział V pkt 4, tj. prace zbrojarskie i betoniarskie. Nie budzi wątpliwości że ubezpieczony wykonywał prace zbrojarza w pełnym wymiarze. Doliczenie tego okresu do okresu zaliczonego przez organ rentowy jako pracę w warunkach szczególnych, tj. 14 lat, 8 miesięcy i 1 dnia skutkuje tym, iż wymagany okres co najmniej 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych na dzień 1.01.1999 r. został spełniony.

W tej sytuacji Sąd przyjął, iż ubezpieczony w dacie złożenia wniosku o emeryturę spełnił wszystkie warunki określone w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z § 2 ust. 1, § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 powołanego wyżej rozporządzenia RM z dnia 7.02.1983 r. Ubezpieczony nie pozostawał w zatrudnieniu w 2012 r. , ani też nie przystąpił do OFE.

Mając powyższe na względzie Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.